

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2007 r. — Labate przeciwko Komisji**(Sprawa F-77/07)**

(2007/C 223/38)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Kay Labate (Tarquinia, Włochy) (przedstawiciel: I. S. Forrester, Queen's Counsel)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 października 2006 r. i z dnia 18 października 2004 r.,
- zasądzenie od Komisji na rzecz strony skarżącej kwot przewidzianych w art. 73 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) i w art. 9 wspólnych przepisów dotyczących ubezpieczenia urzędników Wspólnot Europejskich od ryzyka wypadków i chorób zawodowych (zwanym dalej „przepisami ubezpieczeniowymi”),
- zastosowanie wszelkich innych lub uzupełniających koniecznych środków,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, Kay Labate, wdowa po byłym urzędniku Wspólnot Europejskich Mario Labatem, kwestionuje w swoim własnym imieniu oraz w imię interesów swojego małżonka decyzje Komisji odmawiające uznania raka płuc, na którego cierpiał jej małżonek, za chorobę zawodową.

M. Labate był urzędnikiem Komisji przez 29 lat i podczas tego okresu był, według skarżącej, wysoce narażony na pasywne palenie tytoniu. W następstwie wykrycia u niego raka płuc, który później doprowadził do jego śmierci, uznano go za trwale niezdolnego do pracy. M. Labate złożył wniosek o uznanie swojej choroby za chorobę zawodową. Chociaż komisja lekarska zgodziła się co do tego, że M. Labate był narażony na pasywne palenie tytoniu i nie znalazła żadnej innej przyczyny jego raka płuc, to jednak w swojej decyzji uznała, że nie można z całą pewnością wykazać związku choroby z działalnością zawodową M. Labatego. W rezultacie Komisja oddaliła jego wniosek, stosując się do konkluzji komisji lekarskiej, z których wynika, że związek pomiędzy chorobą a działalnością zawodową M. Labatego nie został wystarczająco wykazany.

Skarżąca podnosi, że Komisja dopuściła się błędu co do prawa, gdyż uznała, że rak, na którego cierpiał M. Labate nie wchodzi w zakres art. 73 regulaminu pracowniczego. Twierdzi ona, że miara „pewności” użyta przez komisję lekarską jest nieracjonalnie restrykcyjna i sprzeczna z orzecznictwem.

Skarżąca podnosi ponadto, że komisja lekarska nie zbadała kwestii, czy pasywne palenie tytoniu, na które narażony był M. Labate mogło pogorszyć raka, o czym mowa w art. 3 przepisów ubezpieczeniowych. Komisja ponadto nie zbadała tego, że chociaż pasywne palenie tytoniu nie zostało wymienione w tym przepisie, to wiele specyficznych elementów rakotwórczych pasywnego palenia tytoniu jest wymienionych w art. 73 regulaminu pracowniczego i w rezultacie wchodzi w zakres tego przepisu. Skarżąca podnosi, że komisja lekarska niesłusznie usiłowała raczej zbadać kwestie dowodowe wykraczające poza jej właściwości zamiast po prostu ustalić fakty medyczne.

Skarżąca podnosi wreszcie, że decyzja Komisji zawiera niewłaściwe rozumowanie i że czas, jaki zabrało Komisji wydanie decyzji był nadmierny i sprzeczny z zasadą dobrej administracji. Gdyby decyzja Komisja była wydana przed zgonem M. Labatego i gdyby Komisja uznała, że jego choroba miała związek z pracą, otrzymałby on ośmioletnie wynagrodzenie tytułem odszkodowania.